

5de zondag door jaar B

Mc. 1, 29-39

Wie de intentieschriften in Mariakapellen wel eens doorbladert zal al vlug merken dat er vooral veel gevraagd wordt. Soms wordt er gedankt, maar het zijn vooral vragen die erin staan. En op nummer één staat gegarandeerd de vraag naar gezondheid. Hoeveel kaarsjes zouden daar al niet voor gebrand zijn?

Er zijn mensen die het op dat vlak voor de wind gaat: die worden 100 jaar en fietsen nog rond. Maar we weten allemaal: dat zijn de uitzonderingen. Ouder worden betekent meestal ook: merken dat uw lichaam beetje bij beetje inlevert. Nu is dat vanaf een bepaalde leeftijd normaal en te accepteren. Het is meestal heel anders als mensen jong ziek worden en sterven: dan vindt ons verstand geen reden om het te aanvaarden. Bovendien: in een wereld die bol staat van schoonheids- en gezondheidsidealen, hebben mensen het ook steeds moeilijker om dingen als lijden en aftakeling te aanvaarden.

Nu komen we Jezus vandaag tegen terwijl Hij zieken aan het genezen is. Alleen: in datzelfde Evangelie lezen we ook dat Hij daar maar kort is, en dat Hij niet iedereen geneest. Hij vertrekt dus terwijl zijn werk in feite nog niet af is.

Dat roept vragen op: waarom de ene wel genezen, en de andere niet? Ieder jaar komen zo'n 6 miljoen pelgrims naar Lourdes waaronder vele zieken. Op een enkele uitzondering na worden die niet genezen. Waarom die ene wel en die vele anderen niet? Het is zeker niet verkeerd om daarover na te denken, maar tegelijk is het eerlijk om te zeggen: we zullen daar nooit een afdoend antwoord op vinden. Maar ik wil u er wel een paar bedenkingen bij meegeven.

Ge hebt van die reclame's op T.V. voor afwasmiddel. U kent ze wel: ge hebt er maar 1 druppel van nodig om de afwas van een hele week te doen, en ge houdt nadien nog schuim genoeg over om er een bad in te nemen. Zo werkt God niet: Hij is geen wondermiddeltje om lijden en verdriet uit ons leven te toveren. Als dat wel zo was zou nu op elke hoek van de straat een kerk staan waar ze 's zondags met de benen buiten hingen.

Een vraag die ge wel eens hoort al het leven zwaar is, is: "Waarom moet mij dit overkomen?". Wie het geloofsgesprek met de ernstig zieke Mgr. Smeets gezien heeft zal zich misschien zijn antwoord nog herinneren: "Waarom zou mij dit niet overkomen?" Niemand in deze wereld ontsnapt aan een stuk lijden: Job niet, Jezus niet, en u en ik ook niet. Alleen is het wellicht belangrijk om op die donkere momenten twee dingen voor ogen te houden die we vandaag in de lezingen terugvinden.

Op de eerste plaats wat Job in feite laat zien: ge kunt kwaad worden en het er moeilijk mee hebben, wat heel normaal is, maar laat God op dat moment niet los want Hij laat u ook niet los. Wie de geschiedenis van Job een beetje kent weet dat hij veel op z'n bord gekregen heeft aan moeilijkheden. Op een bepaald moment begint Job dan ook te mopperen op God. Maar dat mopperen of klagen kan ook bidden zijn: de Bijbel staat er vol mee.

En een tweede zaak om voor ogen te houden: het volmaakte en oneindige geluk in dít leven bestaat niet. De mensen die vandaag door Jezus genezen worden, zijn op een gegeven moment opnieuw ziek geworden en gestorven.

Op het einde van het Evangelie zegt Jezus tegen zijn leerlingen dat Hij verder wil om te prediken. Hij is blijkbaar niet gekomen om de wereld totaal vrij maken van ziekte en lijden, wél om de mensen uitzicht geven op een nieuw leven waarin dat allemaal tot het verleden behoort: dat is wat Hij gepredikt heeft. En dat is wellicht ook het ‘geheim’ van gelovige mensen die met lijden of de dood te maken krijgen; dat ze weten dat (met Bijbelse woorden) ‘het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die ons te wachten staat’.

Als mensen ongeneeslijk ziek zijn zeggen we wel eens: ‘het is een aflopende zaak’. Maar als we het voorgaande begrepen hebben en geloven, dan weten we dat dat eigenlijk niet klopt. Als het leven hier op aarde afloopt, begint het in zekere zin pas echt. Jezus is ons geen hemel op aarde komen beloven, maar wel een hemel ná de aarde. En dat is eigenlijk ook het drama van mensen die zich blindstaren op dít leven alleen, die dat niet geloven en daardoor ook geen enkel uitzicht hebben als het donker en moeilijk wordt in hun leven.

Hoe groot ons geloof ook moge zijn, dan nog blijven zaken als ziekte, lijden en dood moeilijk, en zullen er altijd meer vragen zijn dan antwoorden. Maar tegelijk komen die hopelijk wel in een ander licht te staan omdat we weten: eens komt het moment dat ik thuis mag komen bij God in een land waar geen rouw, geen geweentje en geen lijden meer is. En dat is geen fabeltje of zoethoudertje: dat is wat Jezus ons heeft verkondigd, en waar Hij uiteindelijk ook zijn leven voor gegeven heeft. Amen.

Johan Goris, pastoor